

ஐமலை 1

சாக்கு சாயங்கல வேளையிலே தியானம் பண்ண வெளியிலே போயிருந்தான். (ஆதி. 24:63)

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் எல்லாக் காரியங்களும் தேவனால் நன்மைக்கு ஏதுவாக செய்யப்படுகிறதினால் தேவதயவை தியானிக்காமல் இருக்க முடியாது. எனவே ஒவ்வொரு நாளின் முடிவிலும் தங்களுக்கு கிடைத்த நன்மைகளுக்காகவும், பாதுகாப்பு பராமரிப்புக்காகவும் தவறாமல் நன்றி சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் தேவனுடைய திவ்விய அருமையான வாக்குத்தந்களினால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்ற ஒவ்வொரு தேவதயவுக்காகவும் நம்முடைய முழங்கால்களை முடக்கி நம்முடைய இருதயத்தின் அடித்தளத்திருந்து வரும் நன்றிக்கடன்களை ஸ்தோத்திர ப-யாகச் செலுத்த வேண்டும். R 799:3

ஐமலை 2

நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம். அதுமாத்திரமல்ல, உபத்திரவும், பொறுமையையும், பொறுமை பரீட்சையையும், பரீட்சை நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறதென்று நாங்கள் அறிந்து உபத்திரவங்களினாலேயும் மேன்மை பாராட்டுகிறோம். மேலும் நமக்கு அருளப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினாலே தேவ அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறபடியால் அந்த நம்பிக்கை நம்மை வெட்கப்படுத்தாது. (ரோம. 5:1,3,4,5)

புதிய சிருஷ்டியாகிய ஒவ்வொருவருக்கும் இது மிக அருமையான நீதியின் போதனை. “எல்லா புத்திக்கும் மேலான தேவசமாதானம் நம்முடைய இருதயங்களையும், சிந்தனைகளையும்

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாக” காத்துக் கொள்ள வேண்டும். வெளிப்படையாக நமக்கு எத்தகைய பிரச்சனைகள் காணப்பட்டாலும் நம்முடைய அந்தரங்கத்திலே நமக்கு சமாதானம் உண்டாயிருக்கிறது. கர்த்தருடைய ஐனங்களுக்கு சோதனைகள் துன்பங்கள் வருகின்ற பொழுது அவைகளோடே போராடுகின்ற சந்தோஷமும் சேர்ந்தே வரும்-மழையும், புயலும் அதன்பிறகு வெய்யிலும் வருவது போல. தங்கள் பிரதிஷ்டையினால் வரக்கூடிய நீதியின் கனிகளாகிய சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பார்கள். உபத்திரவத்தினால் பொறுமையையும், பொறுமையினால் பரீட்சையையும், பரீட்சையினால் நம்பிக்கையையும் கற்றுக் கொண்டு வெட்கப்படாத ஊழியக்காரராயிருந்து ஜீவ கிரீத்ததை பெறும் நிச்சயத்தை அடையலாம். R 5879:2

ஐமலை 3

கர்த்தர் தம்முடைய ஐனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார். (எபி. 10:30)

கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு சில வேலைகளில் ஜாக்கிரதையாக இல்லாததினால் துன்பம் ஏற்படும் பொழுது அவைகளை நன்மைக்கு ஏதுவாக ஏற்றுக் கொண்டால் அதன் மூலம் சில பாந்களை கற்றுக் கொள்ளலாம். அப்போஸ்தலராகிய பவுல் எச்சரிக்கையாகச் சொல்லுகின்ற வார்த்தைகளை ஞாபகப்படுத்துவோம். “நம்மை நாமே நிதானித்து அறிந்தால் நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படோம்.” (1 கொரி. 11:31) இதன் மூலம் நாம் நம்மை நன்றாக நிதானிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அப்படி நிதானிக்கத் தவறினால் தேவன் தாமே நம்மை நியாயந்தீர்க்க வேண்டிவரும். அப்பொழுது நாம் சீர்பொருந்த நம்மை சிட்சிக்கவும் கூடும். நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் புதிய சிருஷ்டியாகி மரணமட்டும் கீழ்ப்படிதலும் அடக்கமுள்ளவர்களாய் இருந்து அந்த சிட்சைகளை சரியாக ஏற்றுக் கொண்டோமானால் பரத்துக்குரியப் பரிசுகளைப் பெறுவோம். நாம் இப்படி தாழ்மையாக வாழத் தொடங்கும் பொழுது தற்கால மகிழமையைப் பெறும் பட்டம் பதவி இவைகளை விரும்பாமல் எவிமையின் ஆவியில் நிறைந்து கர்த்தராலே உயர்த்தப்படும் நேரத்திற்காக காத்திருப்போம். அப்பொழுது நமது இரட்சகரின் சிங்காசனம், மகிழமை ஆகியவற்றில் பங்கு பெறுவோம். R 5890:5

ஜூலை 4

சத்தியத்தினிமித்தம் ஏற்றும்படியாக, உமக்குப் பயந்து நடக்கிறவர்களுக்கு ஒரு கொடியைக் கொடுத்தீர். (சங். 60:4)

கர்த்தருக்கு பயப்படுகிறவர்களுக்கெல்லாம் நாம் இந்த மகிமையின் நற்செய்தியை அறிவிக்கவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். கர்த்தர் நமக்குத் தருகிற ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் தவறாமல் பயன்படுத்தி நம்முடைய சொல், செயல், கைப்பிரதி ஆகிய எல்லாவற்றின் மூலமும் நாம் அறிவிக்க வேண்டும். இந்த மகிழ்ச்சியின் நற்செய்தியை நாம் அறிவிக்காமல் விட்டுவிடுவோமானால் நம்மிடம் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியின் அனல் அணைக்கப்பட்டு விடும். அது ஒருபோதும் அணையலாகாது. தேவசெய்தியை நற்செய்தியை உடையவர்களாய் இருப்பது அதோடு கூட மாபெரும் பொறுப்பையும் சுமத்துகின்றது. நாம் அத்தகைய பொறுப்புள்ளவர்கள் என்பதை நிருபிக்க வேண்டும். தேவனுடைய நற்செய்தியையும் அவர் நம்மை நேசிக்கின்ற நேசத்தையும், அவர் நமக்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற இரட்சிப்பின் மகிமையுள்ள திட்டம், அது நிறைவேறுதற்குரிய காலம் ஆகிய இவைகளில் நாம் கொண்டுள்ள அக்கறையை தேவனும் மனிதனும் அறிய வெளிப்படையாக புலப்படுத்த வேண்டும். R 5489:5

ஜூலை 5

இதோ, இஸ்ரயேலைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை, தூங்குகிறதுமில்லை. (சங். 121:4)

என்றும் கைவிடாத தேவனுடைய செயல்களை ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்ப்போமாக; எப்பொழுதுமே தவறாத அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகளையும் ஒருக்காலும் தோல்விழுறாத நித்திய வாழ்வுக்குரிய ஞானமான திட்டங்களையும், யுகாயுகமாக மனுக்குலம் பிழைத்திருக்கவும் தழைத்துச் செழித்திருக்கவும், தவறாக எதிர்க்கிற எந்தச் சக்தியாயினும் அவற்றை முறியடிக்க தேவ வல்லமையையும் தன்னுடைய மகத்தான திட்டத்தை நிறைவேற்ற எல்லாவற்றையும் எக்காலத்திலும் இடைவிடாமல் கண்காணித்து பாதுகாக்கின்ற பராமரிப்பையும், எப்பொழுதும் திறந்திருக்கிற காதுகளையும், இமைக்காத கண்களையும் உடைய தேவ செயலையும் எண்ணி எண்ணி தியானிப்போமாக. இவ்வுலகின் கவலைகள் தேவைகள்

எல்லாவற்றையும் அவருக்கு ஒப்புவித்துவிட்டு வர இருக்கின்ற அவருடைய ராஜ்யத்தையே தியானிக்கையில் அவருடைய குமாரனுடைய திவ்விய ஆசீர்வாதங்களும் திவ்விய சுபாவமும் படிப்படியாக நம்மை வந்து அடையும். R 1560:2

ஜூலை 6

நீ தேவனுக்கு ஒரு பொருத்தனை பண்ணிக் கொண்டால், அதைச் செலுத்த தாமதியாதே. (பிரச. 5:4)

கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் அபிவிருத்தியடைய ஒவ்வொருவரும் சரியானத் தீர்மானங்களை எடுப்பதோடு அதை ஒரு பொருத்தனையாக தேவனிடத்தில் நேர்ந்து கொள்ளவும் வேண்டும் என்பதே முதல்படியாகும். விரோதியின் தாக்குதல் எந்த சவர் பலவீனமாகக் காணப்படுகிறதோ அதை சரிசெய்ய தொடங்குவான். ஆனால் சிலர் தீர்மானமாக எதையும் செய்ய முடியாதவர்களாகி தேவனைப் பற்றிய தீர்க்கமாக தெரிந்தும் தெளிந்தும் திட்டமான முடிவுக்கு வரமுடியாமல் திகைத்து பேதத்து உடன்படிக்கை மூலம் பிரதிஷ்டை செய்ய முடியாதவர்களாயிருப்பார்கள். இவர்கள் தங்கள் பலவீனங்களை காணக்கூடாதவர்களாகி “கண் சொருகிப்போன குருடானாயிருக்கிறார்கள்.” தங்களுடைய பலவீனங்களை உணர்ந்து அந்த பலவீனங்களி-ருந்து மேற்கொள்ளத் தீர்மானமாக கர்த்தரிடத்தில் வராதவர்கள் தேவ குணலட்சணங்களைப் பெற முடியாது. அபிவிருத்தியடையவும் முடியாது. ஒருவன் குணலட்சணங்களில் அபிவிருத்தி அடைந்தால் தான் ஜெயங்கொள்ள முடியும். R 4348:3

ஜூலை 7

பின்பு அவன் (ஆபிரகாம்) அவ்விடம் விட்டுப் பெயர்ந்து, பெத்தேலுக்குக் கிழக்கே இருக்கும் மலைக்குப் போய் கூடாரம் போட்டு, அங்கே கர்த்தருக்கு ஒரு ப-பீடத்தைக் கட்டி கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொண்டான். (ஆதி. 12:8)

கானானியர்களுடைய ஒழுங்கீனமாக மார்க்கங்களி-ருந்து விடுபடுவதற்காக ஆபிரகாம் அங்கிருந்து மலைப்பாங்கான நாடாகிய பெத்தேலுக்கு சமீபமாக குடிபெயர்ந்தான். அங்கே தனக்கு வீட்டைக் கட்டினான். கர்த்தருக்கென்று ஒரு ப-பீடத்தைக் கட்டி, அவருடைய

நாமத்தை தொழுது கொண்டான். இது போல ஒவ்வொரு வீட்டின் தலைவனும் தங்களுடைய குடும்ப காரியங்களை கவனமாக பார்த்துக் கொண்டால் அந்தக் குடும்பம் எவ்வளவு நன்மையும் ஆசீர்வாதமும் நிறைந்ததாயிருக்கும். நாமும் நம்முடைய குடும்பங்களை கர்த்தரிடத்திற்கும் கர்த்தருடைய தொழுகைக்கும் ஆயத்தம் செய்பவர்களாய் நம்முடைய வீடுகளி-ருந்து ஜெபதூபம் கிறிஸ்துவின் மூலமாய் பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஏற்றுக்கப்படும் பொழுது, அவருக்கு அது சுகந்த வாசனையாயிருக்கும். அவருக்கு உகந்த மக்களென்று நமது குடும்பத்தை ஆசீர்வதிப்பது எவ்வளவு நிச்சயம். R 3936:3

ஜுலை 8

பிந்திவந்தவர்களாகிய இவர்கள் ஒருமணி நேரமாத்திரம் வேலை செய்தார்கள்; பக-ன் கஷ்டத்தையும் வெயி-ன் உஷ்ணத்தையும் சுகித்த எங்களுக்கு இவர்களை சமமாக்கின்றே. (மத. 20:12)

யார் ஆவியினால் ஜெநிபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் தாங்கள் அழைக்கப்பட்ட சுவிசேஷ்யுகத்தின் ஒரே பரம அழைப்புக்குரிய பரிசுக்காக ஒடவேண்டும். இந்தப் பரிசு எத்தன்மையானது என்பதை உணர்ந்தவர்கள் மட்டுமே அதற்குரிய ஒட்டத்தில் மனப்பூர்வமாக தங்களுடைய எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்து ஒடுதயாராக இருந்து அதே பந்தயப்பொருளுக்காக ஒடுகின்ற மற்றவர்களையும் அழைத்து செல்ல முடியும். இப்படிப்பட்ட தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்தவர்கள் சுத்தியத்தை ஏற்றுக் கொண்டு காலம் தாழ்த்தாமல் முழுமனதோடு பிரதிஷ்டைக்கு தங்களை ஒப்புக் கொடுக்கும் பொழுது ஆவியினால் ஜெயிக்கப்படுவார்கள். எனவே பந்தயத்தில் ஒடுகின்ற உடன் ஊழியரே இலக்கை நோக்கி பந்தயத்தில் முன்னேறுவீர்களாக. நீங்கள் 11ம் மணி வேலையில் வந்தவர்களாயினும் முன்பிருந்தே விசுவாசத்தி-ருப்பவர்களாயினும் நாம் எல்லோரும் ஒரே விசுவாசத்திலே ஒரே கர்த்தரைச் சேவிக்கிறவர்கள். அவருடைய மரணத்துக்குள்ளாக்கும் ஒரே ஞானஸ்நானத்தில் இணைக்கப்பட்டவர்கள். இப்படிப்பட்ட யாவருக்கும் ஜீவ கிரீடம் பரலோகத்தில் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. R 1046:5

ஜுலை 9

நான் கர்த்தருக்கு ஒரு இடத்தையும் யாக்கோபின் வல்லவருக்கு ஒரு வாசஸ்தலத்தையும் காணும் மட்டும்.... என்கண்களுக்கு நித்திரையையும், என் இமைகளுக்கு உறக்கத்தையும் வரவிடுவதுமில்லை. (சங். 132:2,4)

தாவீதின் இருதயத்திலே கர்த்தருக்கு ஒரு ஆலயத்தை கட்ட வேண்டும் என்கிற ஆசை இருந்தது போல, கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு இயல்பாகவே கர்த்தருடைய இராஜ்யம் நிறுவப்படுவதற்குரிய தற்கால பணிகளை விரைவாக முடிக்க வேண்டும் என்கிற ஆசை உண்டாகும். கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு ஏற்ற பொன், வெள்ளி, விலையேறப் பெற்ற கற்கள் ஆகியவற்றுக்கு ஒப்பான கர்த்தருடைய ஆலயத்தை அலங்கரிக்கப் போகும் ஆபரணங்களை சேகரிக்கின்ற தருணம் இதுவே. கற்களை தோண்டி எடுக்கிற வேலைமாத்திரமல்ல அதை ஒழுங்குபட வெட்டி சுத்திகரித்து தேவாலயத்தில் வைக்கக்கூடிய தகுதிக்கு அதை சிர்படுத்தும் வேளையும் இதுவே. வேதாகமம் கூறுகின்றபடி நாம் ஜீவனுள்ள கற்களாக ஆவிக்கேற்ற மாளிகையாக கட்டப்பட்டு வருகின்றோம். இந்த ஆலயத்தில் தேவன் வாசமாயிருக்க வேண்டுமானால் அது எத்தகைய தூய்மையுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அத்தகையத் தூய்மையடைய நாம் எல்லாவித முயற்சியும் மேற்கொள்ள வேண்டும். R 4261:3

ஜுலை 10

சமாதானத்தோடே படுத்துக் கொண்டு நித்திரை செய்வேன். கர்த்தாவே, நீர் ஒருவரே என்னைச் சுகமாய்த் தங்கப்பண்ணுகிறீர். (சங். 4:8)

கர்த்தர் நம்மை பாதுகாத்து பராமரிக்கிறார் என்று நாம் அறிந்திருப்பதால் நம்முடைய பாரத்தையெல்லாம் அவர் மீது வைத்துவிட வேண்டும். தற்காலத்திலே தோன்றுகிற உபத்திரவங்கள் சோதனைகள் மத்தியிலே வாடாத மகிழையின் கிரீடத்தை நாம் பெற்றுக் கொள்வோம் என்கிற நிச்சயமே நமக்கு ஊக்கமளிக்கிறதாயிருக்கிறது. நாம் பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் எல்லா அடக்கத்தோடும் கிறிஸ்துவுக்கே கீழ்ப்படியக் கடவோம்.

எனெனில், அவருடைய விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தின் மூலமாகத்தான் மீட்படைந்தோம். பெற்றுக் கொண்ட மீட்பை பேணிப்பாதுகாத்து விசவாசத்தின் மூலமாக நமக்கு என்ன நேரிட்டாலும் சோர்ந்து போகாம-ருக்கக் கூடிய பலத்தை அவர் மூலமாகப் பெற்றுக் கொள்கிறோம். பெருமையுள்ளவர்களுக்கு தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார். அவர்களும் தேவனை எதிர்த்து நிற்கிறார்கள். தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ அவர்களுடைய சோதனைகள் எல்லாவற்றிலும் ஆசீர்வாதத்தையும் கிருபையையும் நிச்சயமாகத் தருகிறார். R 1054:1

ஜூலை 11

அந்தகாரத்தில் இருக்கிற பொக்கிஷங்களையும், ஒளிப்பிடத்தில் இருக்கிற புதையல்களையும் உனக்குக் கொடுப்பேன். (ஏசா. 45:4)

கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாக, மெய்யான திருச்சபையாக கிறிஸ்துவுக்குள் ப-யின் மூலமாக வர வேண்டும். நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் வரும் பொழுதுதான் மறைந்து கிடக்கின்ற புதையல்களெல்லாம் கிடைக்கும் வாய்ப்பு உண்டாகும். மாபெரும் பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அடிச்சவட்டில் நாம் நடந்து கற்றுத் தெரிந்து தெளிந்த சத்தியத்திலே ஆசாரியர்களைப் போல விசவாசத்திலே அபிவிருத்தியடையும் பொழுது மெய்யாகவே நாம் நாளுக்கு நாள், மாத மாதம், வருடா வருடம் தேவகிருபையின் ஜகவரியத்தில் பெருக முடியும். இதனால் தான் அப்போஸ்தலராகிய பாவுல் இந்தக் கிருபையின் ஜகவரியங்கள் எல்லாம் நமக்காக எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார். தற்காலத்திலும் கூட ஓரளவு தேவஞானம், தேவ தயவு, தேவ ஆசீர்வாதம் இவைகளை அனுபவிக்க முடியும். ஆனாலும் “ஞானம். அறிவு என்பவைகளாகிய பொக்கிஷங்களெல்லாம் கிறிஸ்துவுக்குள் அடங்கியிருக்கிறது.” அதை அவ்வண்ணமாகவே பெற நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் அதே ஆவியில் ப-யின் ஜீவியத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கும் பொழுது பெற்றுக் கொள்வோம். R 2762:4

ஜூலை 12

இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசவாசிக்கும்படியாகவும், விசவாசித்து அவருடைய நாமத்திலே

நித்திய ஜீவனை அடையும்படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. (யோவா. 20:31)

இந்த உலகத்தின் ஆவி, மாம்சம், சாத்தான் ஆகிய இவைகளை நாம் வெல்லுகின்ற ஒரே வழி விசவாசம் தான். நமக்கு முன்பாக சுவிசேஷத்தின் நாயகரான மேசியாவான இயேசுவை மையமாகக் கொண்டு நாம் ஜீவிக்க வேண்டும். இதுவே சுவிசேஷத்தில் நமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள நம்பிக்கை. இயேசு தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால் உலகை மீட்டு ஏற்ற வேளையில் ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும் அந்த ஆசீர்வாதத்தை தந்தருஞ்வார் என்பதே உலகிற்கு வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு நம்பிக்கை. அதற்குரிய தேவனைப்பற்றிய அறிவுக்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கும் வருகிறவர்கள் மட்டுமே நித்திய ஜீவனை பெற்றுக் கொள்வர்கள். கீழ்ப்படியாதவர்கள் இரண்டாம் மரணத்திற்குச் செல்வார்கள். அடுத்தப்படியாக இந்த நம்பிக்கையின் மையமான மேசியாவாகிய கிறிஸ்துவை தவறாமல் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு, அவரால் அழைக்கப்பட்டு தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட கீழ்ப்படிதலுள்ள விசவாசக் கூட்டத்தாருக்கும் தங்கள் குருவாகிய கிறிஸ்துவோடே கூட வரப்போகும் மாபெரும் இராஜ்யத்தில் உடன் சுதந்தரர்களாகவும் மனுக்குலம் முழுவதையும் ஆசீர்வதிக்கக் கூடிய பாக்கியத்தையும் தருகிறார். அவர் மேல் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற எவனும் அவர் சுத்தமுள்ளவராயிருப்பது போல தன்னையும் சுத்திகரித்துக் கொள்ளுகிறான். இதுவே அப்போஸ்தலர் சொல்லுகின்ற இயேசுவின் ஆயிர வருட அரசாட்சியின் சந்தோஷச் செய்தி. R 3580:5

ஜூலை 13

நீங்களும் அவனவன் தன்தன் சகோதரன் செய்த தப்பிதங்களை மனப்பூர்வமாய் மன்னியாமற்போனால், என் பரமபிதாவும் உங்களுக்கு இப்படியே செய்வார் என்றார். (மத. 18:35)

மன்னிக்கிற மாண்பு எப்பொழுதும் மனப்பூர்வமாக இருதயத்தில் இருக்க வேண்டியதே. தேவபிள்ளைகளின் சிறப்பு மன்னிப்பைத் தவிர எந்த தீய எண்ணமும் யாரிடமும் எப்பொழுதும் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நமக்கு விரோதமாக குற்றஞ்செய்த எல்லாரையும் அது எவ்வளவு பயங்கரமான குற்றமாயிருந்தாலும் மன்னிக்க வேண்டியது தேவபிள்ளைகளின் இலட்சனம். இதன் மூலம் குற்றஞ்செய்தவர்கள் தங்கள் தவற்றை உணர்ந்து சீர்திருந்த

வாய்ப்பாகும். ஊதாரிப் பிள்ளை வீட்டுக்குத் திரும்பியவுடன் அவன் தந்தை எவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்டாரோ அவ்வளவாய் நாமும் மன்னித்து மறக்கின்ற தன்மையுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். குற்றம் புரிந்தவர்கள் தங்களைத் தாழ்த்தி நம்மண்டை வருகின்ற பொழுது நாம் எதிர்கொண்டோடி அணைத்து, ஆதரிக்க வேண்டும், மன்னித்து மறக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சகோதரசிநேகத்தால் நாம் நிலைத்திருக்கிறோம் என்று காண்பிக்கக்கூடும். R 2296:4

ஜூலை 14

கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக் கொள்வீர்கள். (யோவா. 16:24)

தேவன் செய்த நன்மைகளுக்காக நன்றி கூறி ஸ்தோத்திரம் செலுத்தும் அன்பின் ஆவியை விருத்தி செய்வதே. கிறிஸ்துவ ஜீவியத்தின் மகிழ்ச்சியின் இரகசியம். இத்தகைய அன்பின் ஆவியை நாம் உடையவர்களாய் இருக்க தேவ தயவையும் தேவ கிருபையையும் நாம் அன்றாட வாழ்வில் நினைவில் கொண்டு வரவேண்டும். நம்முடைய ஜெபத்தில் நாம் பெற்றுக் கொண்ட நன்மைகளையெல்லாம் நினைத்து நன்றி கூற வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் தேவ நடத்துதலால் தேவபராமரிப்பினால் நாம் பாதுகாக்கப்படுவதினால் நம்முடைய விசுவாசம் வேறுநன்றிக் கட்டப்பட ஏதுவாகிறது. தேவபிரசன்னதையும் தயவையும் முழுமையாக உணரமுடிகிறது. இப்படிப்பட்ட அனுபவங்களினால் நம்முடைய அன்பும் சந்தோஷமும், அதிகதிகமாக பெருகுகிறது. முந்தி அவர் நம்மில் அன்பு கூர்ந்ததால் நாம் அவரில் அன்பு கூறுகிறோம். நம்முடைய அன்றாட வாழ்விலே தேவ அன்பை நாம் ருசிபார்க்கிறோம். அவருடைய வழிகளை மெய்யாகவே பின்பற்றும் பொழுது மனப்பூர்வமாக அந்த திவ்விய பாதையில் நடக்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் தேவனுக்குள் நிறைவான சந்தோஷம் உண்டாகும். இதனிமித்தம் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தேவனிடத்தில் நாம் அடிக்கடி தேவதயவை நாடி ஜெபிக்க கற்பிக்கிறார். “கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக் கொள்வீர்கள்.” இயேசுவின் வழியில் நம்முடைய எல்லா மன்றாட்டுகளையும் ஏறெடுப்போமாக. R 2031:5

ஜூலை 15

சகோதரரே, இவர் மூலமாய் உங்களுக்கு பாவமன்னிப்பு உண்டாகும் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. (அப். 13:38)

அப்போஸ்தலர் இங்கே குறிப்பிடுவது தூதராக இருந்த கர்த்தராகிய இயேசு மாம்சமாவதற்கு முன் செய்ததை சொல்லவில்லை அல்லது அவர் இப்பொழுது உயர்த்தப்பட்ட நிலையில் தெய்வீக சுபாவத்தில் பிதாவின் சிங்காசனத்தில் அவரோடே கூட உட்கார்ந்த போது நடத்துகிற காரியத்தை குறிப்பிடவில்லை. மாறாக, “எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு” செய்த காரியத்தைத்தான் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கூறுகின்றார். “மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால் மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று” என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மறுபடியும் வ-யுறுத்துகிறார். இதுதான் நற்செய்தியின் மையக்கருத்தாகும். அதாவது பூரண மனுஷனாகிய முதல் மனிதன் ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையால் வந்த சாபம் இரண்டாம் ஆதாமாகிய கிறிஸ்துவின் ப-யினால் ஈடுகட்டப்பட்டது. எனவே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய மகிழ்மையின் ஸ்தானமாகிய பரத்தை விட்டு தரித்திராக பூமிக்கு வரவேண்டியதாயிற்று. ஆனால் மனிதனுடைய பாவச்சாயல் அவரிடத்தில் காணப்படவில்லை. அவர் குற்றமற்றவரும் பாவிகளுக்கு விலகினவரும் பரிசுத்தருமாயிருந்தார். ஆதாமுக்காகவும் அவன் சந்ததிக்காகவும் ஈடுகட்டவே மீட்புக் கிரையமாக தமது ஜீவனைத்தந்தார். ஒவ்வொரு ப-யும் இந்த அடிப்படை ப-க்கு தொடர்பு உடையதாக வேதாகமம் காட்டுகிறது. பிதாவின் ஸ்தானாதிபதியாக வந்து எப்படி இந்த மீட்பு பணியைச் செய்தாரோ அவ்வண்ணமாகவே வரப்போகும் யுகத்தில் மீட்கப்பட்ட யாவரையும் ஆசீர்வதிக்கின்ற ஸ்தானாதிபதியாகவும் இருப்பார். இப்படியாக எல்லாரும் தெய்வ தயவைப் பெற்றுக் கொள்ள, மன்னிக்கிற மாண்பே முதற்படியாக அமைகின்றதை நாம் உணரவேண்டும். R 2150:1

ஜூலை 16

சீஷருடைய மனதை திடப்படுத்தி, விசுவாசத்திலே நிலைத்திருக்கும்படி அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்-, நாம் அநேக

உபத்திரவங்களின் வழியாய்த் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். (அப். 14:22)

அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய் என்று சொல்லுகின்ற பொழுது இந்த “உபத்திரவம்” என்ற வார்த்தையை விளைந்த தானியங்களை போரடிப்பதற்கு ஒப்பாக சொல்லலாம். கதுர்களை ஒங்கி அடிக்கும் பொழுது தானியம் தனியாகவும், உமி தனியாகவும் பிரிகிறது. தானியமணி உமியிருந்து விடுபட அடிபட வேண்டியிருக்கிறது. இதுபோலவே கர்த்தருக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்த ஜனங்கள் கோதுமை மணிகளாக அவருடைய களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட உபத்திரவத்தை அடைந்தே தீர வேண்டும். கோதுமை மணிக்கு ஒப்பானது புதிய சுபாவும். இந்த உலகத்திற்குரிய நிலைமை உமிக்கு ஒப்பானது. பூமிக்குரிய நிலைமையாகிய உமி நீக்கப்பட்டாலோயிய கோதுமை மணி தோன்றாது. கோதுமை மணி தோன்ற வேண்டுமானால் அது அடிக்கப்பட வேண்டும், பிரிக்கப்பட்டாக வேண்டும். நாம் இந்த உலகை விட்டு, உலகநோக்கத்தை விட்டு பிரிந்தாலொழிய தெய்வ சிந்தையில், தேவ வழியில் செல்லமுடியாது. சோதனைகளையும், உபத்திரவங்களையும் எவ்வளவாய் பொறுமையாய்ச் சகிக்கிறோமோ அவ்வளவாய் நித்திய மகிழ்ச்சியை நாம் சுதந்தரித்துக் கொள்ள முடியும். நமக்கு விடப்படுகின்ற தொல்லைக் கஷ்டங்கள், அவற்றை சந்தித்த நமது போதகரும் குருவுமாகிய இயேசுவை அறியாமல் வராது. பாடுகளை அனுபவித்த கர்த்தராகிய இயேசுவே நம்குரு. இந்தப் பாடுகளினாலும் நாம் மகிழ்மையடைகிறோம். R 2213:5

ஐமலை 17

... தசமபாகங்களையெல்லாம் பண்ட சாலையிலே கொண்டு வாருங்கள்; அப்பொழுது நான் வானத்தின் பலகணிகளைத் திறந்து, இடங்கொள்ளாமற்போகு மட்டும் உங்கள் மேல் ஆசிர்வாதத்தை வருஷிக்கப்பண்ணுவேன். (மல். 3:10)

நாம் தேவனோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக்கு எவ்வளவு விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம், என்னென்ன தியாகங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று எண்ணிப்பார்ப்பது நமது கடமையாகும். ஏதோ ஒரு நாள் தியாகம் அல்லது மாதத்தில் ஒருமுறை, வருஷத்தில் ஒருமுறை அல்ல. ஆனால் மரணபரியந்தம்

நம்முடைய உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றி முடிக்க வேண்டும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இன்னும் கொஞ்சம் காலத்தில் சோதனைக்காலம் முடிந்துவிடும். அதுவரை நாம் சோதிக்கப்படுகிறோம். எனவே இது நாம் பெறப்போகும் ஆசிர்வாதங்களுக்கு தகுதியுள்ளவர்களா இல்லையா என்பதை பரிசோதிக்கக்கூடிய காலமாயிருக்கிறது. எனவே இந்த சோதனையில் கர்த்தர் காண்பித்த வழியிலேயே, ஜீவ வழியிலே நம்மை ஊற்றினோமானால், அது தேவனுக்கேற்ற ஜீவப-யாய் அமைந்ததானால், நாம் உடன் சுதந்தர பாகத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். நம்முடைய தியாகங்கள் மற்றும் செய்கைகளினால் நாம் அந்தத் தகுதியைப் பெறுகிறதில்லை. நாம் இந்தப் பாக்கியத்தை கிறிஸ்துவின் தியாகத்தால் பெறுகின்றோம். எனவே, நாம் நம்முடைய ஒவ்வொரு மணிநேரமும், நாளும் நாம் செய்துகொண்ட பிரதிஷ்டைக்கு ஏற்ப நடந்து கொள்கிறோமா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். எந்த ஒரு பொழுதையும் நாம் வீணாகக் கழிக்காமல், சுயநலமாக இராமல், தேவவசனம் காட்டுகின்ற வழியில் முன்னேறுவோமேயானால் தேவ பார்வையில் அது விலையேறப் பெற்றதாயிருக்கும். நாம் தேவனிடத்தில் செய்து கொண்ட பொருத்தனைகளை எவ்வாறு நிறைவேற்றுகிறோம் என்பதை ஒரு கணம் சிந்திக்க வேண்டும். நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற செல்வத்தில், பொருளில், சமயத்தில், சாமார்த்தியத்தில் எத்தனைப் பங்கு, எத்தனைச் சுதங்கும் தேவசேவையில் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். R 3685:5

ஐமலை 18

தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் காத்துக் கொள்கிறவர்களே அதிக பாக்கியவான்கள் என்றார். (ஹக். 11:28)

நாம் வேதத்தை ஆராய்கிறவர்களாயும் கூர்ந்து கவனிக்கிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நமது நம்பிக்கையைக் குறித்து சந்தேகப்பட்டுக் கேட்கிற யாவருக்கும் ஏற்ற பதிலை காரணகாரியத்தோடு கிருபை பொருந்தியதாகவும் உப்பால் சாரமேறியதாகவும் விளக்க முடியும். நம்முடைய திறமையின்படி வேதவார்த்தையை பயன்படுத்தக் கூடாது. தேவஞானத்தினாலே தேவசித்தப்படி சொல்லப்பட்ட கருத்தையே நாம் சொல்ல

வேண்டும். தேவனுடைய பிரமாணம் பரிபூரணமாயிருக்கிறது. நாம் அந்த அளவு பரிபூரணப்படவில்லையாயினும் நாம் இருதய சுத்தியோடு தேவசித்தத்தின்படி தேவனுக்கேற்கும் வண்ணமாக எதையும் செய்ய வேண்டும். ஆவியின் கனிகளாகிய அருங்குணங்கள் நம்மில் காணப்பட நாம் முயற்சி செய்வோமோயால் அது தேவ பார்வையில் பாராட்டுப் பெறும், மற்ற மனிதருக்கும் மாதிரியாகக் காணப்படும். நம்மிடம் எல்லா அறிவும், வைராக்கியமும் இருந்தும் கீழ்ப்படிதான் ஆவியில்லாமல் போனால் நம்மிடத்தில் அன்பின் ஆவி இல்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டு விடும். ஆகவே எல்லாத் தகுதிகளும் நம்மிடத்தில் உண்டாக திருவசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாக மட்டுமல்ல அவைகளைக் காத்து அதன்படியே செய்கிறவர்களாகவும் இருந்தால் தான் பாக்கியவான்களாயிருப்போம். R 3678:4

ஜூலை 19

எங்களுடைய தகுதி தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது. புது உடன்படிக்கையின் ஊழியக்காரராயிருக்கும்படி, அவரே எங்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கினார். (2 கொரி. 3:5,6)

நாம் தேவனுடைய ஸ்தானாதிபதிகளாயிருந்து அவரது இரக்கத்தையும், புது உடன்படிக்கையின் ஆசீர்வாதநங்களையும், மனுமக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி, அவர்கள் விரும்பினால் இந்த புது உடன்படிக்கையின் மூலம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, இழந்ததை திரும்பப் பெறலாம் என்பதை போதிக்க வேண்டும். நமது செய்தியை சந்தோஷத்துடன் கேட்டு பாவத்தி-ருந்து மனந்திரும்பி, கிறிஸ்துவை பின்பற்றுகிறவர்கள் ஆயிர வருட ராஜ்யத்தின் மகா ராஜாவும், மகா பெரிய ஆசாரியரும், மகா பெரிய தீர்க்கதறிசியும், மத்தியஸ்தரும், மேசியாவுமாகிய கிறிஸ்துவின் சர்வத்தின் அங்கமாவதற்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நாம் புது உடன்படிக்கையின் ஊழியக்காரராயிருந்து அதற்காக நமது வாழ்வை தியாகம் செய்ய வேண்டும். புது உடன்படிக்கை ஒரு உடன்படிக்கையாயிராமல் ஒரு வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது. நாம் நமது ஜீவனை மாத்திரம் அர்ப்பணிக்காமல் உடன் ஊழியக்காரராகிய கிறிஸ்துவின் சர்வீ அங்கத்தினரையும், அவர்களது ஜீவனை அர்ப்பணிப்பதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். இந்த மேன்மையான

ப- சீக்கிரத்தில் நிறைவேறும். அதன்பின் மகிமையான தலையின் கீழ் நாழும் மகிமையில் இருப்போம். R 4332:2

ஜூலை 20

தேவ அனுக்கிரகம் பெற்று நான் இந்நாள் வரைக்கும் சாட்சி கூறி வருகிறேன். (அப். 26:22)

தன்னை கொலை செய்யும்படியாக ஏற்பாடு செய்தவர்களிடம் இருந்து காப்பாற்றப்பட்ட பவுல் தேவ அனுக்கிரகத்தினால் தான் காப்பாற்றப்பட்டதை பிரசித்தப்படுத்தினார். அப்பொழுதும் பவுல் தன்னை ஏருசலேம் சிறைச்சாலையிலே உதவிய லீசியாசை பெருமைப்படுத்தவில்லை. தேவ அனுக்கிரகமே தம்மை பாதுகாத்து பராமரித்தது என்று சாட்சி பகர்ந்தார். கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு இது எவ்வளவு ஒரு நல்ல பாடமாக இருக்கின்றது. எவ்வளவு பேர்தாங்கள் அதிர்ஷ்டவசமாக அல்லது மனித உதவியால் தப்பி பிழைத்ததாக சாட்சி கூறுகின்றனர். தேவதயவு இவ்வண்ணமாக தேவப்பின்னைகளைப் பாதுகாத்து பராமரிக்கிறது என்ற பேருண்மையை மறந்து போகிறார்கள். தேவன் தமக்கு பயந்தவர்களை தம்முடைய தூதர்களைக் கொண்டு பாதுகாத்து பராமரித்து அவர்களை சுற்றிலும் எந்த ஒரு வாதையும் தீங்கும் நேரிடாவண்ணம் மீட்கும்படி கட்டளையிட்டிருக்கிறார். R 3197:3

ஜூலை 21

கொடியானது திராட்சைச் செடியில் நிலைத்திராவிட்டால் அது தானாய் கனிகொடுக்கமாட்டாதது போல, நீங்களும் என்னில் நிலைத்திராவிட்டால், கனி கொடுக்கமாட்டார்கள். (யோவா. 15:4)

மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பது நம்மிடத்திலே இருக்கக்கூடியக் காரியமல்ல. நாம் எவ்வளவாய் அவரில் நிலைத்திருக்கிறோமோ அவ்வளவாய் அவர் வழியில் சிந்தனையில் நம்முடைய செயல்பாடும் இருக்கும். “நீங்கள் என்னிலும் என் வார்த்தைகள் உங்களிலும் நிலைத்திருந்தால், நீங்கள் கேட்டுக் கொள்வது எதுவோ அது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்” என்று ஆண்டவர்களுகிறார். பரலோக கிருபாசனத்தில் இருக்கும் பிதாவிடம் நாம் விருப்பத்துடன் கேட்கும்போது, ஆவியின் கனிகளில் விருத்தியடைய பரிசுத்த ஆவியாகிய திராட்சை செடிக்கு தேவையான

முக்கிய சத்தை அதிகதிகமாகக் கொடுப்பார். நாம் உலகப்பிரகாரமான யாதொன்றையும் கேட்கக்கூடாது. தேவசித்தப்படி தெய்வ நடத்துதலை கேட்கவேண்டுமேயல்லாமல் தேவ ஞானத்துக்கு விரோதமாக எதையும் கேட்கக்கூடாது. தெய்வ வழி நடத்துதல் மெய்யான திராட்சைச் செடியாகிய கிறிஸ்து என்னும் திராட்சைக் கொடியில் இணைக்கப்பட்ட யாவருக்கும் தேவ ஆவி விரும்பும் வண்ணம் கொடுக்கப்படுகின்றது. உலகப் பெற்றோர்கள் தரும் பரிசுகளைக் காட்டிலும் பரமபிதா பரிவுடன் அளிக்கும் பரிசுத்த ஆவியினால் மேன்மையான தேவதயவும் ஆசீர்வாதமும் பெறுகின்றோம். R 2466:2

ஜுலை 22

கிரியைகளில்லாத விசுவாசம் செத்ததாயிருக்கும். (யாக. 2:20)

நாம் என்ன கிரியை செய்கிறோம் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று தியானிப்பது நலம். தேவகிருபையைக்கேட்டு, கண்டு, ருசிபார்த்துதுண்டானால் நாம் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவர்களும் பெறத்தக்கதாக இந்த பாக்கியமான நற்செய்திகளைருசிபார்க்கும்படி செய்ய வேண்டும். அப்படி கிரியை செய்யவில்லையென்றால் நம்முடைய ஆன்மீக வாழ்க்கை பலவீனப்பட்டு அவலமடைந்து செத்துக் கொண்டிருக்கிறதென்று பொருள். மாறாக கர்த்தருடைய நேசத்தின் நிமித்தமாக நாம் கொழுந்து விட்டு ஏரிகிற அன்பினாலே தேவசேவை, சகோதர சேவை செய்கிறவர்களாக அவருடையமீட்பின் மாபெரும் திட்டப்படி நடப்பவர்களாயிருந்தால் பலமுள்ளவர்களாயிருப்போம். அநேகரை இந்த நற்செய்தியினால், நாம் விசுவாசிகளானது போல, நாம் தேவதயவைப் பெற்றது போல, அவர்களும் பெறும்படிச் செய்வோம். இப்படிப்பட்ட வைராக்கியமுள்ள நற்கிரியைகளைச் செய்த உடன் ஊழியராயிருந்த பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான், பவுல் ஆகியோரை விசேஷித்த வண்ணமாக இயேசு நேசித்தார். நாமும் விசுவாச கிரியைகளைச் செய்யும் போது இரட்சகராகிய இயேசுவால் நேசிக்கப்படுவோம். R 4377:6

ஜுலை 23

கர்த்தர் நல்லவர், இக்கட்டு நாளிலே அரணான கோட்டை; தம்மை நம்புகிறவர்களை அறிந்திருக்கிறார். (நாக. 1:7)

உலகின் பெரும் இக்கட்டுகளிடையே நாம் இருக்கும் பொழுது நமக்கு ஆதரவாகவும் அரணாகவும் இருந்து பரலோகத்தின் தேவன் நம்மை பாதுகாக்கிறார். நாம் நம்மையே நம்பியிருந்தோமானால் இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு நமக்கு இராது. மாறாக நாம் தேவனை நம்பியிருந்தால் நமக்கு தேவ பராமரிப்பு இயல்பாகக் கிடைக்கிறது. நமக்கு மாத்திரமல்ல உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் தங்கள் பாவத்தினிமித்தம் வருந்தி மனந்திருந்தி தேவநீதியைத் தேடும்பொழுது தேவதயவுகிடைக்கும். தங்களுடைய பொறுமையையும் ஐசுவரியத்தையும் நம்பியிருக்கிறவர்களையோ தேவன் புழுதி மட்டும் தாழ்த்துகிறார். உலகம் கெட்டுப் போகக்கூடாது என்பதற்காக ஒரே பேறான குமாரன் என்றும் பாராமல் அவரைத் தந்தருளி இவ்வளவாய் உலகில் அன்பு கூர்ந்திருக்கின்றார். எனவே சர்வலோகமும் அவருடைய கடிந்து கொள்ளுதலாகிய சீர்திருத்தலுக்கு மனந்திரும்பினார்களானால் அனைவரையும் ஏற்றுக் கொள்ள சித்தமாயிருக்கிறார். அவரது கிருபையின் சூரியன் அவர்கள்மேல் உதிக்கும் போது அவரது நியாயத்தீர்ப்புகளை அவரது மக்கள் மதிப்பார்கள். அவருடைய நீதியான கோபத்தால் தண்டிக்கப்படும்பொழுது மனிதர் செய்யும் அநீதியை சுட்டிக் காண்பிக்கின்றார். இவ்விதமாய் முழு உலகமும் உலகத்தின் பரிகாரியாகிய கிறிஸ்து இயேசுவை நோக்கிப்பார்த்து அவரே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனும், வாசலும் என்று உணர்ந்து அவருக்கொப்பாகத் தியானவாழ்க்கை வாழும்பொழுது தேவன் மிகவும் பிரியப்படுவார். R 1787:3

ஜுலை 24

கர்த்தராகிய இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து அப்போஸ்தலர்கள் மிகுந்த பலமாய்ச் சாட்சி கொடுத்தார்கள். அவர்களைல்லார் மேலும் பூரண கிருபை உண்டாயிருந்தது. (அப். 4:33)

அப்போஸ்தலர்கள் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து மகா வல்லமையாய்ச் சாட்சி கொடுத்தார்கள். அரசியலைக் குறித்தல்ல, சமூகக் கேள்விகளைக் குறித்தல்ல, உலகம் விமர்சிக்கும் அநேகக் காரியங்களைக் குறித்தல்ல, இவைகளுக்கு எந்த விதத்திலும் சம்பந்தமில்லாமல்

அப்போஸ்தலர்கள் பிரசங்கித்ததெல்லாம் உயிர்த்தெழுத-ன் நிச்சயத்தையே. நாமும் இதையே திருச்சபையின் மையக் கருத்தாகக் கொண்டிருக்கிறோம். கர்த்தராகிய இயேசு உயிர்த்தெழுத-ன் முதற்பலனானவர். அவரோடு கூடச் சபையும் அதற்குப் பின்பு முழு உலகமும் தெய்வீகத் திட்டத்தில் இப்படி ஒரு உயிர்த்தெழுத-ன் அனுபவத்தில் வரவேண்டியதாக உள்ளது. எனவே நம்முடைய வாழ்வில் இதையே பிரதான சாட்சியாக சொல்லவேண்டும். “எல்லாராலும் வாசித்து அறியப்பட்டிருக்கிற கிறிஸ்துவின் நிறூபம் நீங்களே” என்று அப்போஸ்தலர் கூறியபடி நாம் கர்த்தருக்கும் அவருடைய வார்த்தைக்கும் சாட்சிகளாக இருக்க வேண்டும். ஆதிகால சபையிலும் இந்தச் சத்தியத்தையே சாட்சிகளாகச் சொன்னார்கள். நாம் கர்த்தரிடத்தில் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையை நிறைவேற்ற சத்தியத்தை சத்தியத்தின்படி போதித்து தேவனுக்கு உண்மையுள்ள சாட்சியாக இருக்க வேண்டும். நாம் போதிக்கிறதை விட நாம் சத்தியத்தில் வாழ்ந்து காட்டுவதே முக்கியமானது. தேவ வைராக்கியத்தில் நிலைத்து சத்தியத்தில் வாழ்ந்து சத்தியத்தின்படி போதிக்கிறவர்களாகவும் இருப்போமாக. R 4391:1

ஜூலை 25

இதற்காக நீங்கள் அழைக்கப்பட்டுமிருக்கிறீர்கள். ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் உங்களுக்காகப் பாடுபட்டு, நீங்கள் தம்முடைய அடிச்சவடுகளைத் தொடர்ந்து வரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியை பின்வைத்துப் போனார். (1 பேது. 2:21)

இந்தப் பாடம் நாம் எப்பொழுதும் நினைவில் வைக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். பெரிய பெரிய சோதனைகள் வரும்பொழுது மட்டுமல்ல சிறிய துன்பங்கள் வரும்போதும் கிறிஸ்துவின் அடிச்சவற்றைப் பின்பற்ற மனதாயிருக்க வேண்டும். “உங்களைப் பகைத்து, உங்களைப் புறம்பாக்கி, உங்களை நிந்தித்து, உங்கள் நாமத்தை பொல்லாததென்று தள்ளிவிடும் போதும்” கர்த்தரிடத்திலும் அவருடைய வார்த்தையிலும் விசுவாசமாயிருப்பதனால் தீமையான காரியங்களை பொய்யாகச் சொல்லும் போதும் நாம் இந்த வசனத்தை நினைவில் வைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வேளைகளில் இந்த திவ்விய வாக்கைச்

சிந்தித்துப்பார்த்து நம்முடைய இருதயத்தை அதற்கு இசைவாகத் தேற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தேவன் இவைகளையெல்லாம் அறிந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார். என்ன செய்தாலும் நமது நன்மைக்காகத்தான் செய்வார். இறுதியாகவும் உறுதியாகவும் நாம் நித்திய கனமகிமையடைய அவர் நிச்சயம் ஆவன செய்வார். பரத்துக்குரிய இந்த விசேஷ வகுப்பார், இப்படிப்பட்ட சோதனைகளினாலும் அனுபவங்களினாலும் தங்களுடைய குணநலன்களை வருங்காலத்திற்குரியதாக அபிவிருத்தியடையச் செய்வதற்காகவே தேவன் இவ்விதமாக அனுமதியளிக்கிறார். R 3617:4

ஜூலை 26

சிதறிப்போனவர்கள் எங்குந்திரிந்து சவிசேஷ வசனத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள். (அப். 8:4)

சில கிறிஸ்தவர்கள் இயற்கையின் அழகைப்பற்றியும் சமூகத் துறைகளைப் பற்றியும் உலகக் காரியங்களை பற்றியும் பேசிக் காலத்தை வீணாக்கும் தவறைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் தொடர்ந்து தவறான பிரசங்கம் பண்ணுகின்ற மற்ற சபையினரையும் குறித்து திட்டிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். அவைகள் சத்தியத்தோடே தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். ஆனாலும் கர்த்தரைச் சேவிக்கிறவர்கள் தாங்கள் தெரிந்து கொண்ட கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி அல்லாமல் வேறெதையும் பிரசங்கிக்க நியமிக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. கிறிஸ்துவும் அவருடைய செய்தியுமே நமக்கு வெளிச்சமாயிருக்க வேண்டும். நாம் அந்த வெளிச்சத்தில் வெளிச்சம் காண்கிறவர்களாக அந்த வெளிச்சத்தின் மூலம் மற்றவர்களை ஆசீர்வதுக்கின்றவர்களாக இருக்க முடியும். இருள் வெளிச்சத்தை எதிர்க்கிறதாயும் இருப்பதால் வெளிச்சம் எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கின்றதாயிருக்க வேண்டும். “மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு பரலோகத்தி-ருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கூடவது.” நம்முடைய வாயி-ருந்து புறப்படுகிற வசனமே வெளிச்சம் என்று சும்மாயிருந்துவிடக்கூடாது. நம்முடைய அன்றாட வாழ்விலும் நம்முடைய சொல் செயல் யாவிலும் அந்த வெளிச்சத்தின் பிரகாசம் தெரிய வேண்டும். தேவனுடைய சித்தம் என்னவென்றால் இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்களே தம்முடைய

சுத்தசுத்திய செய்தியை எடுத்துச் சொல்பவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்பதே.“கர்த்தருடைய வீட்டின் நற்செய்தியை எடுத்துச் சொல்லுகிற ஊழியக்காரரே உங்களைச் சுத்திகரியுங்கள்.” R 4330:5

ஜூலை 27

கர்த்தரைப் பாடி, அவருடைய நாமத்தை ஸ்தோத்தரித்து, நானுக்கு நாள் அவருடைய இரட்சிப்பைச் சுவிசேஷமாய் அறிவியுங்கள். ஜாதிகளுக்குள் அவருடைய மகிழமையையும், சகல ஐனங்களுக்குள்ளும் அவருடைய அதிசயங்களையும் விவரித்துச் சொல்லுங்கள். (சங். 96:2,3)

சுத்தயத்தினால் உண்டான யாவரும் சுத்தியத்தைக் கேட்பார்கள், சுத்தியத்தினிமித்தம் சாட்சிச் சொல்லவும் தயங்கமாட்டார்கள். நம்முடைய போதகராகிய இயேசுவை உலகம் அறியவில்லை. அதுபோலவே நம்மையும் உலகம் அறியாது. அவரை சிலுவையில் அறைந்தது போல கிறிஸ்தவ மண்டலங்கள் நம்மையும் சிலுவையில் அறைவார்கள். நாம் நாகரீகமடைந்த காலத்தில் வாழ்கிறோம். அப்போதிருந்த பரிசேயர் சதுசேயர் வேதபாரகர்களைக் காட்டிலும் இப்போது நம்மை அழிப்பதற்கு ஐனங்களை நமக்கு விரோதமாகத் தூண்டி விடுவதில் கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள். ஆனால் தேவகிருபையினாலே நாம் தொடர்ந்து சுத்தியத்திற்குச் சாட்சி பகரமுடிகிறது. இதுவும் கொஞ்சகாலத்திற்குத் தான். ஏனெனில் “ஒருவரும் கிரியைச் செய்யக் கூடாத” இராக்காலம் வருகிறது என்றால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்த நாள் வருவதற்குள்ளாக நாம் சுத்தியத்திற்கு சாட்சிச் சொல்லக் கூடியப் பணியை அதிதீவிரமாகச் செய்து முடிப்போமாக. R 5898:6

ஜூலை 28

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற வசனங்கள் ஆவியாயும் ஜீவனாயுமிருக்கிறது. (யோவா. 6:63)

நம்முடைய கர்த்தரின் போதகங்கள் எவ்வளவு கருகலானதாயிருந்தாலும் புரிந்து கொள்ள முடியாத உவமைகளாகத் தோன்றினாலும் தேவதயவினால் அதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளும் பொழுது நமக்கு ஜீவன் தருவதாயும் நமக்கு ஆவியின் உற்சாகத்தை அளிப்பதாயும் இருக்கிறது. நம்முடைய கர்த்தரின் செய்திகளெல்லாம்

புறமதச் செய்திகளைப் போல் இல்லாமல் மெய்யான வேதாகம மார்க்கத்தைச் சேர்ந்ததாகும். இது ஜீவ வழிக்குரியச் செய்தியாகவும் பரிசுத்தச் செய்தியாகவும் இருக்கிறது. இது மன்னிப்பை அளிக்கும் செய்தியாக இருப்பதோடு தவறைக் கண்டித்து உணர்த்தும் செய்தியாகவும் இருக்கிறது. இது அன்பின் செய்தியாக இருப்பதோடு, நீதியின் செய்தியாகவும் இருக்கிறது. அவருடைய ஆச்சரியமான வார்த்தைகள் ஜீவனுள்ளதாயும் அழகுள்ளதாயும் வசீகரமானதாயும் அதே வேளையில் உறுதியானதாயும் இருக்கிறது. நாம் அவைகளை பல வருடங்கள் படித்தாலும் புதிய அழகும் அதிக கருத்தாழைமும், நாம் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய போதகரின் வழியிலே அவருடைய ஞானத்திலே, அவருடைய ஆவியிலே, அவருடைய கிருபையிலே வளருகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நமக்கு தெரிகிறது. R 4644:6

ஜூலை 29

ஜெபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருங்கள். (ரோம. 12:12)

ஜெபம் என்பது தேவனோடு சம்பாஷித்தல். இது நம்முடைய ஆன்மீக ஜீவியத்திற்கு மிக மிக இன்றியமையாதது. இந்த ஜெபத்தொடர்பு மூலமாக மகா உன்னதராகிய தேவனிடத்தில் நம்முடைய மீட்பர் மூலமாக நாம் பேசுகின்றோம். இந்த ஜெபத்தை நாம் அசட்டை செய்வோமானால் தேவதயவை அசட்டை செய்வதாக அர்த்தம். தேவன் இதில் பிரியப்பட மாட்டார். நாம் நம்முடைய உலகப்பிரகாரமானக் காரியங்களுக்குக் குறித்த நேரத்தில் வருதல், செய்தல் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் அதிக அக்கரையாக இந்த ஜெபத்தை ஏற்றுப்போமோயானால் தேவனுக்குப் பிரியமானவர்களாக தேவனை சேவிக்கின்றவர்களாக சுத்தியத்தில் உண்மையும் வாஞ்சையுள்ளவர்களாக தேவ சேவை செய்கின்றவர்களாக இருப்போம். அப்பொழுது நம்முடைய போதகரும் குருவுமாகிய இயேசுவின் வழி நடத்துதலும் பாராமரிப்பும் நமக்குக் கிடைக்கும். R 2213:6

ஜூலை 30

மீறுதலை மன்னிக்கிற தேவரீருக்கு ஒப்பான தேவன் யார்? அவர் கிருபை செய்ய விரும்புகிறபடியால் அவர் என்றென்றைக்கும் கோபம் வையார். (மீகா. 7:18)

புறஜாதியாரின் கடவுள்கள் கொடுமையானவர்களாகவும் பழிக்குப் பழி வாங்குபவர்களாகவும் சொல்லப்படுகிறது. வேதாகம தேவன் மட்டுமே அன்பே உருவானவராகவும் “அவருடைய கிருபை என்றும் ஸ்தாதையில் சொல்லப்படுகிறது. இருப்பினும் இப்படிப்பட்ட ஞானமும், நீதியும், அன்பும், வல்லமையுமின்ன இந்த தேவனை எவ்வளவு தவறாக உலகம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றாற் போல கிறிஸ்துவ மண்டலமும் நித்திய நரகமாகிய ஏரிந்கர போதனையால் அநேகர் நெருப்பில் வேதனைப்படுவது தேவனுக்கு பிரியமாயிருக்கிறது என்று போதிக்கின்றன. தேவன் ஒரு போதும் இப்படிப்பட்ட ஏரிந்கர ஏற்பாட்டை உண்டுபண்ணினவர் அல்ல. தேவவார்த்தையை சரியாகக் காணக்கூடிய கண்களையும் கேட்கக்கூடிய காதுகளையும் உடைய எவரும் இப்படிப்பட்டக் கூற்றை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். வேதவாக்கியங்களின் மூலமாக தேவ அன்பு, தேவ குணநலன்கள், மெய்யான தேவபக்தி ஆகிய இவைகள் உருவாகிட உதவி செய்கிறது. தேவ அன்பு நம்மை கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிறைப்படுத்தி அவருக்கு விகவாசமுள்ளவர்களாகவும் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாகவும் என்றென்றும் இருக்கச் செய்கிறது. R 4892:3

ஜுலை 31

கர்த்தாவே, உம்முடைய பரிசுத்தவான்கள் உம்மை ஸ்தோத்தரிப்பார்கள். மனுபுத்திரருக்கு உமது வல்லமையுள்ள செய்கைகளையும், உமது இராஜ்யத்தின் மகிமைப் பிரதாபத்தையும் தெரிவிக்கும்படிக்கு உமது ராஜ்யத்தின் மகிமையை அறிவித்து, உமது வல்லமையைக் குறித்துப் பேசவார்கள். (சங். 145:10-12)

தேவனுடைய நாமத்தை மகிமைப்படுத்தி அவரது ராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதமான காரியங்களை அறிவிக்கும் சலுகை பரிசுத்தவான்களுக்கு இருக்கிறது என்று தீர்க்கதறிசி அறிவிக்கிறார். இது இப்போது நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது. அவரது பரிசுத்தவான்களுக்கு தற்கால சத்தியத்தில் அவர்களது கவனத்தை ஈர்க்கும்படி செய்கிறார். அவரது யுகங்களைப்பற்றிய மகா பெரிய திட்டத்தின் அறிவின் மூலமாக அவர்களது பாதைக்கு வெளிச்சுத்தைக் கொடுத்து, அவரது மகிமையின் குணாதிசயத்தை

வெளிப்படுத்துகிறார். மேலும், அவரது நாமத்தை மகிமைப்படுத்தவும் சத்தியத்தை மற்றவர்களுக்கு போதிக்கவும் தேவையான வல்லமையை அவரது பரிசுத்தவான்களுக்குள்ளே வைக்கிறார். சிலருக்கு நல்ல பிரசங்கம் பண்ணும் திறமையையும், சிலருக்கு நல்ல சம்பாதிக்கும் திறமையையும் கொடுக்கிறார். கேட்கிற காதுள்ளவர்களுக்கு அவரது ராஜ்யத்தைக் குறித்தும், அதன் மகிமையைக் குறித்தும் அவரது தெய்வீக திட்டங்களைக் குறித்தும் அவர்களை பேசும்படி செய்கிறார். சிலருக்கு அவரது சத்தியத்தை அச்சடிக்கப்பட்ட கைப்பிரதிகள் மூலம் கொடுக்கும் சந்தர்ப்பத்தைத் தருகிறார். இன்னும் சிலருக்கு இவ்வித பல்வேறு முறைகள் மூலம் மோசேயின் பாட்டையும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பாட்டையும் பாடும் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கிறார். கேட்கக்கூடிய செவியுள்ளவர்களுக்கு இந்த நற்செய்தியை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இந்த சத்தியத்தை எந்த அளவுக்கு வைராக்கியத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் பரப்புகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நம்முடைய இருதயத்தில் ஆசீர்வாதம் பெருகும்; அவருடைய கிருபையிலும், அறிவிலும், அன்பிலும் விருத்தியடைவோம். R 2714:6
